

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4236

гр. София, 10.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в закрито заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **5332** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166 от АПК, във вр. с чл. 217, ал. 2, във вр. с ал. 1, т. 11 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Й. К. Н., от [населено място] срещу Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г. на главен архитект на СО, с която е наредено жалбоподателя и [фирма], с ЕИК[ЕИК] да премахнат незаконосъобразно поставен преместваем обект „Павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, поставен в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, УПИ Х-234, кв. 226, по плана на [населено място], м. П.-Б., с административен адрес [населено място], [улица]. В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед.

С молба от 10.06.2021 г., жалбоподателят е направил искане за спиране изпълнението на оспорената заповед. Мотивирал го е с това, че преди изтичане срока на действието на разрешителното за поставяне на преместваемия обект, е подал молба за продължаване действието му. Вместо да се произнесе по искането за продължаване, ответникът издал процесната заповед, в която като основание за издаването ѝ е посочено, че разрешението е изтекло. Действително имотът, в който е разположен павилиона е съсобствен, но е подадена искова молба до СРС за разпределение на ползването в имота, като делото е висящо. Поради изложеното счита мотивите на органа за издаване на заповедта за незаконосъобразни. Освен това, предварителното изпълнение ще нанесе на жалбоподателя значителна и трудно поправима вреда. Преместваемия обект е за сезонна продажба на хранителни стоки, плодове и зеленчуци, топли и студени напитки, поради което предварителното изпълнение ще нанесе значителни вреди и би осуетило напълно дейността му. ще бъде трудно в последствие да се възстанови съществуващото преди изпълнението фактическо положение, както и отношенията с търговските и клиентски взаимоотношения. Ще доведе до загуба на работни места на заетите лица. също така, не са налице важни

обществени интереси, които да бъдат защитени с допуснатото предварително изпълнение, тъй като и до момента на издаване на заповедта не е съществено засегнат обществения интерес. Това е така, тъй като павилионът така е разположен, че да не пречи на пешеходците, преминаващи по тротоара, поставен е на основание разрешение за монтаж, а същевременно е проектиран така, че дава възможност за наемане на работа на лица с намалена трудоспособност. Предвид на изложеното счита, че предварителното изпълнение на заповедта, би причинило на оспорващия значителна и трудно поправима вреда, поради което моли същото да бъде спряно.

Искането за спиране е допустимо, тъй като е подадено от надлежна страна - адресат на заповедта по чл. 57а, ал. 1, т.6 от ЗУТ. Тъй като искането за спиране се разглежда от съда незабавно, препис от молбата не е изпращана на органа за становище.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

С атакувания административен акт - Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г. на главен архитект на СО, на основание чл. 57а, ал. 1 т. 6, ал. 3 , ал. 6 и ал. 7 от ЗУТ, е наредено на жалбоподателя да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект „Павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, находящо се в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, УПИ Х-234, кв. 226, по плана на [населено място], м. П.-Б., с административен адрес [населено място], [улица].

Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал.1, т.11 от ЗУТ жалбите пред съда не спират изпълнението на заповеди по чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ. Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г. на Главен архитект на СО е издадена с посочено правно основание чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ, поради което попада в хипотезата на чл. 217, ал.1, т. 11 от ЗУТ. Предвиденото е отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата, като посочената разпоредба чл. 217, ал. 1 ЗУТ предвижда, че жалбата не спира изпълнението на процесната заповед, но съгл. ал. 2 от същата разпоредба, съдът може да постанови спирането му. Законът за устройство на територията не е посочил основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт. По силата на препращащата норма на чл. 213, ал. 1 ЗУТ следва да намери приложение чл. 166, ал.4 вр. ал.2 от АПК, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако предварителното изпълнение на заповедта, допуснато по силата на закон би могло да причини на оспорващия значително или трудно поправима вреда. Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно, подкрепено с представени към жалбата доказателства. В тежест на жалбоподателя е да установи осъществяването на тези предпоставки. В този смисъл Определение № 870 от 22.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 16436/2013 г. Определение № 9142 от 1.07.2014 г. на ВАС по адм. д. № 8082/2014 г.

Нормата на чл. 166, ал. 2 от АПК налага извод, че искането за спиране изпълнението на акта следва да е мотивирано с реалната възможност за настъпване на имуществена или неимуществена вреда за жалбоподателя, която при условията на алтернативност може да е значителна или трудно поправима. Във всички случаи, частният интерес на жалбоподателя следва да е приоритетен и противопоставим на обществения интерес, поради което законодателят е предвидил предварително изпълнение на даден административен акт като изключение от принципа за суспензивен ефект на подадената жалба. Само ако прецени за доказано наличието на някоя от описаните в чл. 166, ал. 2 от АПК предпоставки, съдът може да спре изпълнението на невлезлия в сила административен акт. В случаите, когато законът е допуснал предварително

изпълнение на административни актове от определен вид, той е предположил наличието на една или повече от предпоставките, визирани в чл.60 ал.1 от АПК свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице основание, което да има по-висока степен на значимост от заложения от закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава в по-голяма степен интересите на засегнатото лице, отколкото интересите на обществото, охранявани от ЗУТ.

В тежест на молителя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл. 16б, ал. 2 от АПК, при които спирането на изпълнението на заповедта е основателно – обстоятелства, дотолкова значими, че да се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

Настоящият съдебен състав намира, че в административното производство по издаване на оспорената заповед реално са налице толкова важни и значими обществени интереси, които да бъдат защитени с предварителното изпълнение и без което тези интереси ще бъдат значително накърнени. Напротив, съдът приема, че с предварителното изпълнение ще се накърни в по-голяма степен частния интерес на жалбоподателя, от колкото реално ще бъдат накърнени обществени интереси. Това е така, тъй като както посочва жалбоподателя, единствения мотив на ответния орган да издаде заповедта е липса на действащо разрешение за поставяне и противопоставянето на другия собственик на имота. Установява се, че разрешение на монтаж на павилиона е било издадено, но към датата на издаване на заповедта, същото е било с изтекъл срок на действие. Т.е., към датата на която е изтекъл срока на действие на разрешението, павилионът е бил допустим. Видно от приложените по делото схеми на поставяне, павилионът е поставен така, че не възпрепятства нито достъпа до имота на другия жалбоподател, нито пък пречи на пешеходците да преминават по тротоара. Не са налични данни за подавани жалби от граждани. Т.е., единствения накърнен интерес с поставянето на павилиона е този на другия собственик на имота, а за да допусне закона предварително изпълнение на определен вид актове, се презюмира накърняване на съществен обществен интерес, което в случая не е налице.

Същевременно, със спирането за жалбоподателя и собственик на павилиона ще настъпят значителни и трудно поправими вреди. Настоящият съдебен състав приема мотивите на жалбоподателя за това, че в обекта са наети лица, които осъществяват трудова функция и получават средства за препитание от дейността си. В условията на световна пандемия оставането без работа на макар и 1-2 или повече лица, обуславя настъпването на вреди, както за жалбоподателя, така и за трети лица, наети в обекта. Т.е., от предварителното изпълнение засегнатите в негативен аспект лица са повече от засегнатите от тези, които законът защитава с допуснатото предварително изпълнение.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № РА-18-18/22.04.2021 г., издадена

от главен архитект на СО, с която е наредено жалбоподателя и [фирма], с ЕИК[ЕИК] да премахнат незаконосъобразно поставен преместваем обект „Павилион за търговска дейност – продажба на дребни сладки“, поставен в ПИ с идентификатор 68134.1930.234 по КККР, УПИ Х-234, кв. 226, по плана на [населено място], м. П.-Б., с административен адрес [населено място], [улица].

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Определението да се събщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: